

ת"פ 42690/08/17 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד ס' א'-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 42690-08-17 מדינת ישראל נ' א'

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין:	מדינת ישראל-תביעות נגב
	ע"י ב"כ עו"ד מורן אלקבץ-עומסי
	המאשימה
	נגד
	ס' א'-בעצמו
	ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עאבד
	הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג**, לפי סעיף 382(ג), לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת הינם בני זוג נשואים כ-10 שנים ולהם שלושה ילדים קטנים. בתאריך 19.8.17, בסמוך לשעה 12:30, בביתם ברהט, תקף הנאשם שלא כדין את המתלוננת בכך שבעת יוכוח הנאשם גרש את המתלוננת מהבית וכשזו לא יצאה מהבית, סטר בפניה וגרם לה לחבלה בדמות אדמומיות בפניה.

2. על פי הסדר דיוני שהוצג בבית המשפט בתאריך 7.4.21, הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן אשר יבחן בין היתר את שאלת ההרשעה. הוצהר, כי עמדת המאשימה היא שאין לבטל את ההרשעה וכן תעתור להטלת מאסר על תנאי וקנס. בהתאם לתוצאות התסקיר, הנאשם יעתור לביטול ההרשעה והטלת התחייבות.

3. בתסקיר אשר הוגש ביום **3.10.21**, נסקרו קורותיו של הנאשם. צוין כי הנאשם בן 38, אב לשלושה ילדים ובעל עסק עצמאי בתחום הקוסמטיקה. מסר כי סיים 12 שנות לימוד מלאות והחל לימודים אקדמאיים במכללה אך עזב בשל הצורך לפרנס את משפחתו. בהתייחס למצבו התעסוקתי מסר כי מאז היותו בן 20 השתלב בעבודות יציבות וקבועות. כן תיאר תקופה משברית בחייו בה היה מצוי בחובות כספיים כבדים, תקופה בגינה היה במצב נפשי קשה, הפסיק לעבוד, ואשתו היא זו אשר פרנסה את המשפחה. צוין כי על רקע האמור, בוצעה העבירה המתוארת בכתב האישום. באשר ליחסים עם אשתו, המתלוננת, נמסר כי עד למועד בו התדרדר מצבם הכלכלי, היחסים אשר שררו ביניהם היו חיוביים. לאחר מכן, היחסים אופיינו ככעסים הדדיים וקשיי תקשורת,

לרבות אלימות מילולית ורגשית.

כן צוין כי לנאשם הרשעה בודדת, שהתיישנה.

הנאשם מודה בביצוע העבירה בה הורשע ולוקח אחריות על מעשיו. מסר, כי ברקע למעשה כעס שחש בעקבות אמירות של המתלוננת כלפיו, שנחו כזלזול ופגיעה בכבודו, בתקופה משברית ביותר בחייו. מסר, כי כשבוע לפני מועד ביצוע העבירה נתגלעה בינו ובין המתלוננת מחלוקת אשר נפתרה בסיוע בני משפחת המתלוננת, אך המתלוננת כעסה על הנאשם ונמנעה משיח עמו. לדבריו, ביום ביצוע העבירה, במהלך ויכוח, המתלוננת הטיחה בו אמירות פוגעניות וזה איבד את עשתונותיו וביצע את המיוחס לו.

הנאשם הביע צער וחרטה עמוקים על שאירע. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבין את הפגיעה במתלוננת ואת השלכות מעשיו.

שירות המבחן נפגש עם המתלוננת אשר מסרה פרטים דומים על מערכת היחסים שלה עם הנאשם. בהתייחס לעבירה תיארה, כי בעקבות אמירות פוגעניות שלה כלפיו, הוא סטר לה. מסרה, כי היא הגישה את התלונה מתוך תחושת כעס, התחרטה על מסירה התלונה וכשהגיעה לבטלה נמסר לה כי לא ניתן. כן מסרה, כי כיום יחסיהם חיוביים, תיארה את הנאשם כבן זוג מאפשר, אשר דואג לה, כן מסרה כי היא נותנת בו אמון מלא ושללה כל חשש מהישנות התנהגות אלימה כלפיה בעתיד.

בהערכת הסיכוי לשיקום, שירות המבחן הביא בחשבון את התרשמותו מאדם בעל יכולות טובות, ללא דפוסים אלימות, אשר גילה לאורך השנים יכולת טובה להסתגלות ולהתמדה במסגרות חיו, לרבות בלימודיו, בתחום המשפחתי והתעסוקתי. כן הובא, בחשבון כי הנאשם נטל אחריות וכי ההליך המשפטי מהווה גורם משמעותי, מרתיע ומציב גבולות ברורים להתנהגות.

ביחס לגורמי הסיכון, שירות המבחן הביא בחשבון, כי הנאשם נוטה לדחוס רגשות קשים ולהימנע מעימותים. כתוצאה מכך, במצבי דחק ומשבר קיצוניים, הנאשם עלול לפעול באופן אימפולסיבי, וללא יכולת לבחון השלכות מעשיו, כפי שבא לידי ביטוי בעת ביצוע העבירה בתיק זה.

שירות המבחן מעריך, כי הסיכון להישנות ביצוע עבירות בתחום האלימות הזוגית הינו נמוך. מאחר ומדובר בהתנהגות חריגה אשר לא מאפיינת את הנאשם, על רקע משבר אותו חווה, ובהיעדר הבעת נזקקות טיפולית, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית לגביו.

לעניין העונש, לאור העובדה כי מדובר באדם ללא דפוסים אלימים, אשר עד לתיק זה ניהל אורח חיים יצרני וכן כי העבירה חריגה לאורחות חיו, וכי לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים וכן לאור נטילת האחריות, שירות המבחן ממליץ על הטלת התחייבות כספית להימנע מעבירה כעונש מרתיע ומציב גבולות.

לעניין שאלה הרשעתו, נלקח בחשבון היעדר עברו הפלילי, הבעת החרטה וכן כאמור לעיל, העובדה כי העבירה אינה מאפיינת את התנהגותו בדרך כלל. כן לקחו בחשבון מסמכים שהציג הנאשם בנוגע לבקשתו לקבלת אזרחות בישראל. לדבריו, הרשעה עלולה לפגוע ביכולתו לקבל אזרחות ישראלית. לאור האמור, ולאור הערכת הסיכון הנמוכה בעניינו של הנאשם לבצע עבירות נוספות בתחום האלימות הזוגית, שירות המבחן ממליץ על אי הרשעת הנאשם.

טענות הצדדים לעונש:

4. **ב"כ המאשימה**, מסרה כי הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים אשר נפגעו במעשיו של הנאשם בהם הגנה על שלמות גופו של אדם, שמירה על התא המשפחתי ופגיעה בחירותה וכבודה של המתלוננת. נטען, כי את עבירות אלו בתי המשפט והמחוקק רואים בחמורה וכי יש לנהוג בעבירות אלה בענישה מוחשית ומרתיעה.

נטען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר.

נטען, כי המאשימה עותרת לסטות ממתחם העונש ההולם ולהטיל על הנאשם עונש בהתאם להסדר הטיעון.

נטען, כי המחלוקת בין הצדדים היא בשאלת ההרשעה.

נטען, כי הנאשם לא עומד בתנאים אשר נקבעו בהלכת כתב ולא הציג מסמכים לפיהם ההרשעה עלולה לפגוע באפשרותו לקבל אזרחות, בהקשר זה טענה המאשימה כי היא אינה יכולה להצהיר מצדה כמדינה מה צפויה להיות ההשלכה של ההרשעה על הליך האזרחות של הנאשם. לשאלת בית המשפט, כיצד יכול הנאשם להוכיח את הסיכון לפגיעה בו כתוצאה מההרשעה, מעבר למידע אותו הציג, לא התקבלה תשובת המדינה.

5. **ב"כ הנאשם**, סקר את תסקיר שירות המבחן, והפנה, בעיקר לאמור בו ביחס לרקע לביצוע העבירות, לפיו הנאשם והמתלוננת היו מצויים בסכסוך. כן הפנה ליחסים של הנאשם עם המתלוננת לאחר ביצוע העבירה המיוחסת לו. כן הפנה לעמדת המתלוננת כפי שהובאה בתסקיר.

נטען כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, הביע צער וחרטה עליהם.

כן נטען כי המסוכנות לביצוע עבירות בתחום הזוגי הינה נמוכה, וכי שירות המבחן ממליץ לבטל את הרשעתו של הנאשם.

ביחס לשאלת ההרשעה, הפנה ב"כ הנאשם להלכת **כתב**. נטען, כי ביחס לתנאי הראשון ושיקומו של הנאשם, מדובר באדם אשר בעל רצף תעסוקתי, הגיע לחובות, התאושש מהם ומשקם עצמו מבחינת כלכלית. באשר לפגיעה קונקרטי, נטען כי הנאשם אינו אזרח ישראלי, וכדי לקבל אזרחות עליו להיות נעדר עבר פלילי.

באשר לעבירה נטען, כי מדובר בעבירה יחידה של הנאשם, אשר בוצעה בשנת 2017. נטען כי הנאשם והמתלוננת שיקמו את היחסים והסבירות שהוא יעבור עבירה נוספת הינה אפסית. בנסיבות אלו, עתר ב"כ הנאשם לקבל את המלצת שירות המבחן כפי שהיא.

6. **הנאשם** בדבריו לבית המשפט, מסר כי הוא הגיש בקשה לאזרחות ובאחד הסעיפים, עליו להצהיר כי הוא נעדר עבר פלילי. טען כי לא הצהיר בסעיף זה דבר, ולכן, הטיפול בבקשתו עבר לטיפול הפרקליטות. כן טען, כי הוא עומד בכל שאר הקריטריונים ואם בקשתו תסורב זה אך ורק בשל רישומו הפלילי.

דין והכרעה

7. כאמור, המחלוקת בין הצדדים במקרה זה נוגעת בין היתר לשאלת ביטול ההרשעה. בעניין זה יש לחזור על הכלל הידוע והוא, כי מי שנקבע כי ביצע עבירה יורשע בה. היוצא מן הכלל הוא ביטול ההרשעה:

"הכלל הוא שאם נמצא שנאשם עבר עבירה, יש למצות את ההליך הפלילי עמו בדרך של הרשעה וענישה. החריג לכלל זה, שיופעל במקרים נדירים בלבד, הוא הימנעות מהרשעה" (רע"פ 3852/14 ורשואר נ' מדינת ישראל (18.8.14), פסקה 11).

8. בית המשפט העליון חוזר ומדגיש, כי על מנת להביא לביטול הרשעה יש להראות כי מתקיימים שני התנאים המצטברים אשר נקבעו **בהלכת כתב (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל (21.8.97))**:

"...המבחן ללא הרשעה הינו חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי דופן, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה...

הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

בע"פ 8528/12 **ציפורה נ' מדינת ישראל (03.03.2013)**, פסקה 9 הבהיר בית המשפט העליון:

"הנה כי כן, על בית המשפט לבחון, בראש ובראשונה, את השאלה האם סוג העבירה וטיבה, על רקע הנסיבות הקונקרטיות של המקרה, מאפשרים להימנע מהרשעה. בשלב השני, יש להידרש לשאלה, האם עצם ההרשעה עלול לפגוע "פגיעה חמורה" בשיקומו או בעתידו של הנאשם..."

9. עבירות של אלימות במשפחה פוגעות פגיעה קשה בתא המשפחתי, אשר הינו בין החשובים במערכות היחסים בין בני אדם. פגיעה באדם בתוך ביתו יורדת לשורש חירותו של אדם ולתחושת הביטחון שלו, שכן אם בביתו לא יחוש בטוח, נשאלת השאלה כיצד יוכל לחוש בטוח ביתר מעגלי חייו.

10. בבחינת נסיבות ביצוע העבירה במקרה זה, לא מדובר בעבירה שהיא ברף החומרה הגבוהה. מדובר במעשה נקודתי, על רקע משבר ממוקד והתפרצות כעס רגעית. על פי המידע שהובא לבית המשפט, ברקע ליחסים הזוגיים אין אירועי אלימות קודמים וכך גם מאז האירוע. התקיפה האלימה מהווה לא ספק התנהגות פורצת גבולות הראויה לכל גנאי, אך היא אינה מאפיינת את התנהגות הנאשם בדרך כלל. גם מבחינת מעשה האלימות עצמו, מדובר בתקיפה ברף הנמוך, שלא הותירה נזק ישיר או פיזי, אלא בעיקר תחושת עלבון ומצוקה רגשית למתלוננת.

11. לא בנקל יקבע בית המשפט, כי עבירת אלימות כלפי בת זוג יכולה על פי נסיבותיה להביא לביטול הרשעה. אך בנסיבות בהן מובהר בתסקיר שירות המבחן, גם על יסוד התרשמות בלתי אמצעית מהמתלוננת עצמה, כי מדובר באפיזודה חריגה, ברמת מסוכנות נמוכה ובנסיבות בהן התא המשפחתי כיום שלם ושמור, ניתן לקבוע כי המבחן הראשון מתקיים.

12. חרף עמדת המדינה סבורני, כי הנאשם עמד בנטל המוטל עליו להראות, כי מתקיימים בעניינו הקריטריונים הנחוצים גם במבחן השני, שעניינו מידת הפגיעה הקונקרטית בעתידו ובשיקומו של הנאשם.
13. במקרה זה הפגיעה הצפויה נעוצה בעיקר בשאלת הפגיעה הצפויה בהליך ההתאזרחות של הנאשם במדינת ישראל. אכן, הנאשם לא הוכיח במפגיע כי ההרשעה צפויה לפגוע בו. אך הנאשם הראה, והמאשימה לא חלקה על כך, כי הצהרה בדבר קיומן של הרשעות קודמות היא חלק בלתי נפרד מההליך שהנאשם מצוי בעיצומו. אך הוצהר, וגם על כך המאשימה לא חלקה, כי הנאשם עומד היטב ביתר הקריטריונים לקבלת האזרחות.
14. פגיעה בהליך ההתאזרחות של הנאשם עלולה לפגוע לא רק בו, אלא בתא המשפחתי כולו שכאמור, כיום הוא שמור ומתפקד היטב. מבחינה זו מניעת הפגיעה בנאשם כרוכה בד בבד גם במניעת הפגיעה בקורבן העבירה.
15. נוכח האמור לעיל, בנסיבות החריגות של המקרה הנובעות הן ממהות המעשה אותו עשה הנאשם בנסיבותיו והן מנסיבות הנאשם עצמו והתא המשפחתי לעת הזו, יש לקבל את עתירת הנאשם לביטול את הרשעתו.

מתחם העונש ההולם:

16. לאור המסקנה שלעיל בדבר ביטול הרשעת הנאשם אין צורך להכביר מילים בדבר קביעת מתחם העונש ההולם במקרה זה. למעלה מן הצורך, איפוא, אציין, כי מתחם העונש ההולם לו טענה המאשימה במקרה קונקרטי זה מחמיר מדי ואינו תואם את הפסיקה הנוהגת: לעניין זה, בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש להבחין בין אירוע אלימות, הגם שהוא ברף הנמוך, שהתרחש בתוך מסכת של מערכת יחסים זוגית אלימה, בבחינת חוליה בשרשרת או "קצה הקרחון" - דבר המשליך ישירות הן על שאלת מידת האשם שבהתנהגות הנאשם, והן בשאלת הנזק הקונקרטי והצפוי לקורבן העבירה. לא כך, כאשר מדובר באירוע שבנסיבותיו הוא חריג, על רקע התפרצות כעס רגעית, שאינה מאפיינת את מערכת היחסים הזוגית.

א. בנסיבות המקרה שבפניי, מתחם העונש ההולם ממילא מתחיל מעונש צופה פני עתיד ועד מספר חודשי מאסר בפועל. ראו והשוו, למשל: ת"פ (נתניה) 20399-01-19 **מדינת ישראל נ' מיכלוב** (30.9.21); ת"פ (נתניה) 54214-03-19 **מדינת ישראל נ' NIZLIGABRA** (8.6.21) [בהסכמת המאשימה].

17. נוכח כל האמור לעיל, אני מורה על ביטול הרשעת הנאשם במקרה זה ומטילה עליו התחייבות על סך 5,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת אלימות במסגרת המשפחתית למשך שנתיים מהיום.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י' כסלו תשפ"ב, 14 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.

